

KRZYWIĆ (21) *vb impf*

inf krzywić (4). ◇ *praes 1 sg* krzywię (9). ◇ *2 sg* krzywisz (1). ◇ *3 sg* krzywi (4). ◇ *praet 3 sg m* krzywił (1). ◇ *part praes act* krzywiąc (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

1. Czynić krzywym, wykręcać, wyginać; *curvare* *Mącz, Calag, Cn*; *obliquare* *Mącz, Cn*; *aduncare, depravare, flectere, torquere* *Mącz*; *concurvare aliquid, detorquere* *Cn* (19) : *Obliquo, Ná vkoś czinię/ krziwię. Mącz 256c, 75b, 82c, 129d, 153a, 317a* (9); *Calag 318b.*

krzywić co a. czym (1): *Ow drugi krzywi szyją z onego wawozá/ Co mu kielnia przyległa kiedy wypádł z wozá. RejWiz 73v.*

krzywić czym (5): *RejKup k5v; IEden koniá drugiemu/ co krzywił ogonem/ Przedał/ ten gdy obáczył/ wzył tego s íromem. RejFig Bb6v, Bb6v. Cf »gębą krzywić«.*

Zwroty: »gębą, gębę krzywić« [szyk zmienny] (2 : 1): Os torquere, Krziwić gębę/ drzec fie/ poźiewać. Mącz 459a; Kto potka/ káždy ze mnie fye násmieie/ Nos marłczy/ gębą krzywi/ głową chwieie KochPs 30; Calep 925b.

[»krzywić sobą« = *kręcić się*: *wtem nowożenia poczał tańcować przy onej muzyce trefnym poskokiem, krzywiąc sobą RadzPodróż 173.*]

W przen (2) :

Zwrot: »krzywić nosem« = być niechętnym, patrzeć na coś niechętnie [szyk zmienny] (2): RejKup dd3v; A prawdá pánie Szczekuła íze Nošem krzywisz/ Zda mi fye że twem mechlerłstwem nieták fye pożywiłz. GroicPorzRej C3v.

2. *Falszować, zniekształcać* (2) :

krzywić co (1): *ktorą chorobę zową niektorzy Párálizem łacinę krzywiąc SienLek 62v.*

krzywić czym (1): *Verba contorquere, Rozmáycie słowy krzywić. Mącz 459b.*

Synonimy: 1. kręcać, wykręcać, zginać; 2. falszować, kręcić.

Formacje współrdzenne: krzywić się, nakrzywić, nakrzywić się, pokrzywić się, skrzywić, skrzywić się, zakrzywić; nakrzywiać, odkrzywiać, przekrzywiać, skrzywiać, skrzywiać się, wykrzywiać, zakrzywiać.

Cf KRZYWIENIE